

1865-05-03

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Alexandra af Wales

Thomas Conolly

Thomas Donaldson

J.G. Elfstrøm

William Powell Frith

Ernest Gambart

Henry Graves

Holger Jerichau

Vilhelm Schousboe

Carl Frederik Sørensen

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

London 3die Maj 1865

Min elskede Adolf. To Breve paa eengang fra Dig ligge foran mig, en heel Skat! — ja den bedste den eneste Rigdom i Verden som har varig evig Betydning er Kjærlighed, ikke den opblussende heftige Lidenskab, men den som boer og bygger paa Hjertebunden, som giver alt, og bærer alt, som stammer fra Himmelen, og som naaer til Himmlen og søger derhen, til hans Allkjærligheden, den største Kjærligheds Aabenbaring her paa Jorden. Modløs – nej min egen kjære Ven, det bliver jeg ikke saa let med Guds Hjælp, dertil har han givet mig for mange gode Kræfter, og endog det kniber nogle Gange, saa holder jeg dog Ørene stive og Modet oppe. Du veed nok hvorledes det har sig med Fontainerne, de ledes jo fra Højderne med Villie i Dybet, for at kunne springe lige saa højt som deres Udspring er, derfor er det kun Spørgsmaal, om Vandet, Livets Vand er klart og om det kommer fra Højden. —

Jeg længtes alt at skrive igaar, men deals ventede jeg paa det i dag modtagne kjærlige Brev deals vilde jeg gjerne have meddelt Dig nogle - Resultater, men paa dem maae jeg selv endnu vente. Hidetil har jeg kun hjulpen mine Affairer paa Gled, traaget Naalene skaaret til, saa alt er parat. Dog skrev jeg til Prindsessen af Wales¹ som kom til Byen i gaar. Elfstrøm² har jeg opspurgt været i hans Bolig i London, skrevet ham et dobbelt recommanderet Brev til, eet til Dublin et andet af samme Indhold her til London. Vermehrens³ kjære lille Billede af Aricia pynter Herr Elvstrøms Vægge, og dersom Du kan skaffe mig en engelsk Fuldmagt fra Vermehren, og en fra Sørensen⁴ at

[2] modtage deres Billeder, mod at udrede et uelig Krav for Opbevaring saa skal jeg paa deres Regning lade dem indpakke og sende hvortil det skal være. Jeg tvivler forresten paa at Elvstrøm er en slet Karl, og jeg troer vi faaer alle vores Billeder igjen, thi ellers var han ikke bleven ansat som Embedsmand i Dubliner Udstilling, men dersom jeg inden 3 Dage ikke faaer Svar fra Elvstrøm saa begynder jeg at forfølge ham, for det første ved at tilsende ham et Brev med Anmodning om at sende mig mine Billeder tilbage gennem Dubliner Commiteen, derefter naar dette heller ikke hjælper vil jeg true ham brevlig, ad samme Vej at angive ham som Bedrager for Commiteen, og naar ogsaa dette ej faaer det forønskede Resultat, saa tilmelder jeg Forholdet i hvilket Elvstrøm staaer til mig og de andre danske Udstillere til Dubliner Commiteen⁵ med Vedføjende af hans Brev og Modtagelsesbeviiset for mine Billeder men d:v:s: Copierne, Originalerne giver jeg ikke fra mig. Jeg haaber at Frith⁶ vil kunne hjælpe mig til at Graves⁷ udbetaler mig saavel den Sum som han skylder mig,

men ogsaa Conollys⁸ Gjæld for Prindsessen⁹. Gambarts¹⁰ Fingre kløe efter at faae fat i Graves ved en Advocat, – han siger at Graves er Skyld i ved Ikkeoverholdelsen af Contrakten at jeg ikke iaar kunde kræve Conolly, og derfor maae han gjøre Udlægget for Conolly. — Jeg vil nødig lægge mig ud med Graves som skal være en skit Karl, og skal kun gjøre det hvortil Donnaldson¹¹ som imorgen kommer tilbage fra Italien vil raade mig, men sin egen Gjæld kan Graves ej undgaae at betale.

[3] I altfald har jeg ikke været belavet paa saa mange Vanskeligheder, mine Penges Inkassering vedkommende, men naar Enden er god er alt godt, og da Conolly er meget riig saa er der ingen Fare for at miste Pengene, endog det haler ud med Tiden. —

Nu er det seent jeg sidder efter Dagens Møje oppe paa mit lille Soveværelse paa fjerde Sal, nedenunder summer det og bruser med Vogne og Menneske, her oppe liggner det Hjemmet, fordi Værelset er tarvelig (det er bestemt til Kammerpiger) ikke overdænget med Lucsus som i dem jeg ellers plejede at boe, og hvor jeg syntes at spille Comodie for mig selv. De kjære Breve ligge foran mig, jeg læser dem højt for mig selv, saa synes jeg at Ordet lever, og stille lykkelig føler jeg mig ved Tegnet tiltrods for Savnet, der naturligviis ej kan udeblive, saasnart jeg har Tid at søge Dig og alle mine andre Kjære. Det er sædvanlig inden jeg sover ind, at Længslen sniger sig med Taarene langs med Kinderne, men det var kun én eneste halve Nat, at jeg ikke kunde sove, ellers er det den kjære lille Ole lukøje¹², som spænder sin brogede Parapluj op for Mutter, og saa myldrer det med Blomster som hjemme, og Børnene ere hos mig og Du og Wilhelm, brogede moersomme Billeder. Deraf kan Du see at Mutter har været et godt Barn, fordi det er kun de Artige, for hvem Ole spænder den brogede Paraplui op. Tidlig staaer jeg op før kl 6 allerede, og saa tegner eller skriver jeg. Ja! kjære Ven Du skulde see de kjønne Compositioner jeg har gjort til to smaae billeder, men ogsaa til eet større med 3 Figurer som vil gjøre mig verdensberømt, og det bryder

[4] jeg mig i Grunden dog ikke synderlig om uden med Henhold til at give alle mine øvrige Billeder en større Verdi, for Din og for Børnenes Skyld. Gud skee Lov! Min egen elskede Ven at Du saa rolig tager Dig de ugunstige Forhold, men hvorfor vil Du da være i slet Humeur? Stol paa Guds Naade som i saa riig Maal er skjænket os, frem for saa Mange! Ak hvor lykkelig vilde vi være naar vi Haand i Haand med fast Fortrøstning til at Alt kommer fra vor kjærlige Gud og Fader gik videre frem paa Livets Vej, saa blev der fred i Sjælen og det er dog den eneste sande Skat, uden hvilken alle andre ikke hjælpe. Tænk Dig idag har en af de rigeste Banquieer i London aflivet sig selv, uden nogen anden Anledning end

Livslede! I Arbeidet finde vi Glæde Qvægelse¹³ Sundhed, det er den Erfaring jeg har gjort, og derfor takker jeg Gud at han har ladet falde i mit Lod at skulle arbeide meget, thi det gjør jeg virkelig endog mit Arbeide er mig rigtig kjært, saa føler jeg at dets Udførelse er en Pligt og en Pligt som jeg ikke kan omgaae uden den hævner sig paa mig, og derfor bøjer jeg Knæ som Cameelen og tager min Byrde og bærende den, ofte gaaer det gennem frodige Egne, ofte gennem Ørken, men der er saa godt at vide, at Herren der har lagt Byrden paa mig, ej gjør den større end at jeg og kan bære den. Og nu lev vel min kjære elskede Adolf nu skal der hviles, jeg mærker Ole Lukøje kommer, Kl er netop 12 Aandernes Time¹⁴ kunde min frigjøres saa skulde den kige ind til Dig til Holger Danske¹⁵ til Smaapigerne og paa Qvisten. Nu maae jeg nøjes med den brogede Paraplui og er jeg endog rigtig glad naar jeg vaagner med Drømmeverdenens Fatamorgana. Lev vel. Din trofaste Elisabeth.

¹ Alexandra af Wales

² J. G. Elfstrøm

³ Johan Frederik Nicolai Vermehren

⁴ Carl Frederik Sørensen

⁵ The International Exhibition of Arts and Manufactures var en verdensudstilling i Dublin i 1865.

⁶ William Powell Frith

⁷ Henry Graves

⁸ Thomas Conolly

⁹ Conolly havde bestilt et helfigurportræt af prinsesse Alexandra af Wales.

¹⁰ Ernest Gambart

¹¹ Thomas Leverton Donaldson

¹² Ole Lukøje optræder i H.C. Andersens eventyr fra 1841 af samme navn. Her er han en lille nisselignende figur, der får børn til at sove, hvorefter han spreder sin paraply ud over dem. De gode børn drømmer dejligt, mens de uartige børn sover uroligt uden at drømme.

¹³ Kvægelse i betydningen 'vederkvægelse'.

¹⁴ Åndernes time betyder midnatstimen.

¹⁵ Holger Jerichau

London 3de Maj
Min elskede Adelf. To Breve paa en gang fra dig
lige foran mig, en heel Skat! — ja den bedste den
eneste, ^{Rigdom} der som har vaars mig betydelig af Hæ-
dighed, ikke den opblæsende keftige Livenskab, men
den som boer og bygger paa Hjertebunden, som
giver alt, og bærer alt, som stiger fra Himlen,
og som naar til Himlen og søger derhen, til ha-
deliggheden, den største Kærligheds kæde-
kæring her paa Jorden. Adelf — nej, ikke egen
hæder, det bliver jeg ikke saa at med
den Hæder, dertil har den givet mig for
mange gode Kræfter, og endog det kan den nogle
Gaange, se holder jeg dig Gode stue og Mødet
oppe. Du ved nok hvorledes det har sig med
Fontainebleau, de lader jo fra Højden med
Villie i Dybet, for at lade at lade sporinge
lige saa højt som deres Udspiring er, og derfor
er det en Spørgsmaal, om Daudet, Livets end
er klart og om det kommer fra Højden. —
Jeg laugted alt et skrive igen, men dets
væbte jeg paa det idag modtagne kjærlige Brev
dets alle jeg gerne have meddelt. Dig nogle
Resultater, men paa den maa jeg vel endnu
vente. Hvidstøl har jeg kun kjælpem mine Officerer
paa Glad, troet Marlene skæret til, men alt er
perret. Dag skrev jeg til Prindsessen af Wales
som hun til dig igen. Efterm har jeg opkøbt
været i hans London, skrevet ham et dobbelt
recomandert Brev til, et til Dabille et andet
af samme Indhold bestil London. Vermeheusens
Lille Pikkis af Anien pynter flers Elvstrøm
Væge, og derved du kan skaffe mig en engelsk
Fildragt fra Vermeheus, og en for Sørensens et

modtage deres Billeder, end at adressere et uæd-
ret for Opbevaring og skil jeg paa deres Regning
at den indpakke og sende hvortil det skal være.
Jeg tvivler forresten ^{om} at Elvström er en slet
Karl, og jeg tror vi faaer alle vores Billeder
igjen, thi ellers var han ikke bleven ansat som
Embedsmand i Dubliner Udstillings, men som
jeg i den 3 Dage ikke faaer Læs for Elvström
saa begynder jeg at forfølge ham, for det første
ved at skrive ham et Brev med anmodning om
at sende mig mine Billeder tilbage gjennem
Dubliner Comiteen, derefter naar dette heller ikke
gaaer vil jeg træ ham bres sig, idet vi vil at
angive ham som Bedrager for Comiteen, og naar
ogsaa dette g. faaer det foranstaaede Resultat,
ansværlig jeg Forholdet; hvilket Elvström
skaaer til mig og de andre danske Udstillere
til Dubliner Comiteen med Vedføje af hans
Brev og Modtagelsebeviset for mine Billeder
men D. v. s. Copierne, Originalerne gaaer jeg
ikke fra mig. Jeg haaber at F. H. vil kunne
hjælpe mig til at Graves adbejder mig saavel
den Sam som han skylder mig, ^{men ogsaa} Connollys og
for Prinsessen. Gamberts Fingre blev efter at have
set i Graves ved en Advokat, — han siger at han
er Skyld i ved Theoverholdelsen af Contraten
at jeg ikke i den kunde have Connolly, og derfor
maar han gjøre Udlyggat for Connolly. — Jeg
vil endog sige mig idet med Graves som skal være
en slet Karl, og skal kunne gjøre det hvortil Connolly
som ingen som er tilbage for Hallen vil sende
mig, men den egen Gæld har Graves og endog at betale

April 1865

Tilfæld har jeg ikke været belæst på så mange
Venskabeligheder mine Penge Takkefærsing vedkommer
men naar ender er godt er alt godt, og de Gælder
er meget, men der er ingen Fare for at miste
Penge, endog Fædet holder ud med Tiden.
Nu er det rent jeg sidder efter Dagens Møje og
fra mit lille Lovværelse på første Sal,
nedenunder kommer det og bruser med Sogne og
Mærker, her og der ligger det slægtet forbi
Overskud er temmelig, det er bedst for den oplyste
ikke overdanget ind Lucas Børn i den jeg ellers
plejede at bo, og hvor jeg syntes at spille
Comedie for udfald. De Gære Børn ligger
foran mig, jeg læser dem højt for mig selv, læ-
ser jeg at Ordet læver, og vilde Gælder føler
jeg mig ved Tegn, Fædder for Troen, der
uafviselig er kan adskille, samment jeg har
Tid at sige Dig og alle mine andre Gæver.
Det er naturligt, ender jeg som ved, at Læger
siger sig med Fædder langs med Tindene,
men det var kan en hel Nat, at jeg ikke
kunde sove, eller er det der Gære alle
Oplukte som spander sin brgede Paraply
op for Mutter, og en angder det ind
Blomster som hvide, og Børnene ene hos mig
og Du og Wilhelm; brgede mæsse Billeder
Derfor kan Du se at Mutter har været et godt
Barn, fordi det er kan de Gælder, for hvem
De spander den brgede Paraply op. Tidlig skal
jeg og for alle Gælder, og en Gælder eller
Børn jeg. Ja! Gære kan Du skulde se de
Gære Compositaer jeg har gjort til Gære
Billeder, men som de et større end 3 Fædder
er vil Gære mig videres berømt, og det bærer

Jeg vil i Gnaaden dog ikke gyderlig om anden
 med Hensigt til at glæde alle ^{deres} ~~deres~~ ^{deres} ~~deres~~
 en større Verdighed for Børnernes Skyld.
 Gudske lov! en egen skæbne ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
 en volig tager sig de ugunstige Forhold,
 men hvorfor vil du da være i det Klameer?
 Gud som Guds Skæde som i ser sig skæl
 er tryknet os, frem for sin ~~klameer~~ ^{klameer}! Al
 hvor lykkelig vilde vi være naar vi skænd
 skænd med fast Fortrøstning til at alt
 kommer fra vor kjærlige Gud og Fader gik
 videre frem som Livets Vej, som blev den
 Gud i Guden og det er dog den eneste sande
 Sket som hoder alle andene ikke kjæde.
 Park Dig idag har en af de nyeeste Beretninger
 i London aflivet sig selv, uden nogen anden
 anledning end Livet! I Arbeidet, finde vi
 glade Borgele Skæbne, det er den Erfaring
 jeg har gjort, og derfor takker jeg Gud at
 han har ladet fælde i mit Liv at skæle
 arbejde meget, thi det gjør jeg virkelig end
 mit arbejde er mig rigtig kjært, og derfor
 at det udførelse er en ^{glad} ~~glad~~ ^{glad} ~~glad~~
 kan angaae uden den hæder jeg har mig,
 og derfor bærer jeg kan en Pusselen
 tager min Bygde og ~~hæder~~ ^{glad} ~~glad~~ ^{glad}
 af den fradige Ege, ofte gik i Orken, men
 det er en god at vide, at Flommen der har
 læst Bygden som mig, og gjør den store end
 at jeg er kan bare den. Og nu lev vel min kjære
 skæbne Wolf og skal der hvide, jeg marker
 Ole Lukke kommer, alle er vel 12. Andenes St.
 kunde en for sig, som skæde den koge i det
 sig til Høst Skæde til Høst og den.

Jeg vil i Gnaaden dog ikke gyderlig om anden
 med Hensigt til at glæde alle ^{deres} ~~deres~~ ^{deres} ~~deres~~
 en større Verdighed for Børnernes Skyld.
 Gudske lov! en egen skæbne ^{der} ~~der~~ ^{der} ~~der~~
 en volig tager sig de ugunstige Forhold,
 men hvorfor vil du da være i det Klameer?
 Gud som Guds Skæde som i ser sig skæl
 er tryknet os, frem for sin ~~klameer~~ ^{klameer}! Al
 hvor lykkelig vilde vi være naar vi skænd
 skænd med fast Fortrøstning til at alt
 kommer fra vor kjærlige Gud og Fader gik
 videre frem som Livets Vej, som blev den
 Gud i Guden og det er dog den eneste sande
 Sket som hoder alle andene ikke kjæde.
 Park Dig idag har en af de nyeeste Beretninger
 i London aflivet sig selv, uden nogen anden
 anledning end Livet! I Arbeidet, finde vi
 glade Borgele Skæbne, det er den Erfaring
 jeg har gjort, og derfor takker jeg Gud at
 han har ladet fælde i mit Liv at skæle
 arbejde meget, thi det gjør jeg virkelig end
 mit arbejde er mig rigtig kjært, og derfor
 at det udførelse er en ^{glad} ~~glad~~ ^{glad} ~~glad~~
 kan angaae uden den hæder jeg har mig,
 og derfor bærer jeg kan en Pusselen
 tager min Bygde og ~~hæder~~ ^{glad} ~~glad~~ ^{glad}
 af den fradige Ege, ofte gik i Orken, men
 det er en god at vide, at Flommen der har
 læst Bygden som mig, og gjør den store end
 at jeg er kan bare den. Og nu lev vel min kjære
 skæbne Wolf og skal der hvide, jeg marker
 Ole Lukke kommer, alle er vel 12. Andenes St.
 kunde en for sig, som skæde den koge i det
 sig til Høst Skæde til Høst og den.